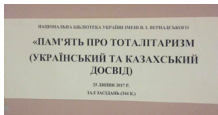

Пам'ять про тоталітаризм: український та казахський досвід

25 липня у Національній бібліотеці України імені В.І.Вернадського відбулася зустріч із українськими та казахстанськими дослідниками, під час якої науковці поділилися досвідом переосмислення сталінського терору. В рамках заходу казахстанські дослідники презентували проект «Карлаг: пам'ять заради майбутнього» та свої нові видання, присвячені політичним репресіям в Казахстані.

Організатори заходу – Український інститут національної пам'яті та Національна бібліотека України імені В.І.Вернадського. Одним із учасників заходу приуроченому до 80-х роковин «Великого терору» в Україні був директор Науково-дослідного інституту українознавства **Богдан Галайко**.

«Великий терор» – масштабна кампанія масових репресій громадян, що була розгорнута в СРСР у 1937–1938 рр. з ініціативи керівництва СРСР й особисто Йосипа Сталіна для ліквідації реальних і потенційних політичних опонентів, залякування населення, зміни національної та соціальної структури суспільства. **Вражаючі факти**

про «Великий терор» в Україні

: 1. Биківнянське поховання жертв сталінських репресій є одним із найбільших на території України. Вже встановлено імена понад 19 тисяч розстріляних громадян. 2. Інші місця масових поховань жертв «Великого терору» політичних репресій 1937–1938 рр. – Рутченкове поле (Донецьк), район Парку культури та відпочинку (Вінниця), П'ятихатки (Харків), Католицьке кладовище (Умань), Єврейський цвинтар (Черкаси), село Халявин (Чернігівщина), Другий християнський цвинтар (Одеса), 9-й км Запорізького шосе (Дніпро). У Західній Україні після 1939 р. також з'явилися місця масових поховань, зокрема урочище Дем'янів лаз (Івано-Франківськ), урочище Саліна (Львівська область), Тюрма на Лонцького (Львів). 3. Найкривавіша ніч у Києві – 19 травня 1938 року, коли у в'язницях НКВД було розстріляно 563 людини. Розстріли, як правило, проводилися на подвір'ях в'язниць, у підвалах НКВД або безпосередньо перед похованням.

